

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
СЛОВАЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ СІЛЬСЬКОГО
ГОСПОДАРСТВА (СЛОВАЦЬКА РЕСПУБЛІКА)
ЧЕСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ПРИРОДНИЧИХ НАУК (ЧЕХІЯ)
ПОМОРСЬКА АКАДЕМІЯ В СЛУПЬСКУ (ПОЛЬЩА)**

Міжнародна науково-практична конференція

**АГРАРНА ОСВІТА ТА НАУКА:
ДОСЯГНЕННЯ, РОЛЬ, ФАКТОРИ РОСТУ**

**Інноваційні психолого-педагогічні,
лінгвістичні та правові засади аграрної науки
в умовах міжкультурної аграрної
комунікації**

2 жовтня 2025 року

Біла Церква
2025

засад є стратегічним завданням для України. Європейський досвід доводить, що наука повинна бути інтегрована у політику через ефективні дорадчі служби, а державна служба — виступати механізмом реалізації цих знань. Конституційні гарантії, у свою чергу, формують основу стабільності та правової визначеності. Для України першочерговим завданням є: інституційне посилення НААН у процесі формування політики, спеціалізація держслужбовців у сфері аграрної політики, розвиток національної системи дорадчих служб та імплементація конституційних гарантії, які б відповідали стандартам ЄС. Реалізація цих напрямів сприятиме створенню ефективної, інноваційної та стійкої аграрної політики, що відповідатиме сучасним викликам і забезпечуватиме інтеграцію України в європейський правовий та економічний простір.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Конституція Федеративної Республіки Німеччина: Закон від 23 трав. 1949 р. (станом на 2023 р.). URL:<https://www.btg-bestellservice.de> (дата звернення: 10.09.2025).
2. Гальчинський А. Сучасні детермінанти розвитку аграрного сектору. Економіка України. 2020. № 7. С. 12–25.
3. Коваленко Т. Розвиток державної служби в Україні: проблеми та перспективи. Вісник Національної академії державного управління. 2022. № 2. С. 78–94.
4. Centrum Doradztwa Rolniczego. Agricultural advisory services in Poland. Warsaw, 2023. URL:<https://cdr.gov.pl> (дата звернення: 09.09.2025).
5. Federal Ministry of Food and Agriculture (BMEL). Agricultural policy in Germany. Berlin, 2022. URL:<https://www.bmel.de> (дата звернення: 09.09.2025).
6. Deutscher Bauernverband. Digital advisory platforms for farmers. Berlin, 2021. URL:<https://www.bauernverband.de> (дата звернення: 09.09.2025).
7. French Ministry of Agriculture and Food Sovereignty. Advisory services for sustainable farming. Paris, 2022. URL:<https://agriculture.gouv.fr> (дата звернення: 09.09.2025).
8. Топорницька Н. Аграрна наука в умовах європейської інтеграції. Право України. 2021. № 4. С. 45–59.
9. Закон України «Про державну службу»: Закон України від 10 груд. 2015 р. № 889-VIII. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19> (дата звернення: 10.09.2025).
10. Міністерство аграрної політики та продовольства України. Стратегія розвитку аграрного сектору України на 2021–2027 роки. Київ, 2021.

УДК 342.951:351.756(477)

МАКАРЧУК В.В., д-р юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ДЕРЖАВНОЇ МІГРАЦІЙНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

В тезах досліджено правовий статус Державної міграційної служби України як центрального органу виконавчої влади, що поєднує адміністративно-сервісні та правоохоронні функції. Розкрито особливості підпорядкованості та координації діяльності ДМС з боку Кабінету Міністрів України та Міністерства внутрішніх справ, виявлено проблеми нормативної невизначеності та організаційних колізій.

Ключові слова: Державна міграційна служба України, правовий статус, міграція, євроінтеграція.

MAKARCHUK V.V., doctor of legal sciences

Bila Tserkva national agrarian university

FEATURES OF THE LEGAL STATUS OF THE STATE MIGRATION SERVICE OF UKRAINE

The theses examine the legal status of the State Migration Service of Ukraine as a central executive body, combining administrative, service and law enforcement functions. The features of subordination and coordination of the activities of the State Migration Service by the Cabinet of Ministers of Ukraine and the Ministry of Internal Affairs are revealed, and problems of regulatory uncertainty and organizational conflicts are identified.

Keywords: State Migration Service of Ukraine, legal status, migration, European integration.

Правовий статус Державної міграційної служби України (далі - ДМС) є відображенням еволюції інститутів виконавчої влади в умовах глобалізації, оскільки він поєднує національні традиції державного управління з міжнародними стандартами у сфері захисту прав людини та регулювання міграційних процесів.

Правовий статус Державної міграційної служби України має специфічні риси у порівнянні з аналогічними органами європейських держав, оскільки поєднує функції сервісного надання адміністративних послуг і правоохоронного контролю, що обумовлено транзитним характером міграційних потоків через Україну.

Ефективність правового статусу Державної міграційної служби визначається не лише її компетенцією, а й спроможністю забезпечувати баланс між правами людини та інтересами держави, що актуалізує необхідність вдосконалення нормативно-правової бази та організаційної структури служби.

ДМС формально підзвітна Кабінету Міністрів України, але її діяльність функціонально координується через Міністерство внутрішніх справ (далі - МВС). Історично складена модель підпорядкування центральних органів виконавчої влади; необхідність контролю з боку правоохоронного відомства через повноваження щодо міграційного контролю.

Як наслідок, можливі колізії у питаннях прийняття управлінських рішень, неузгодженість планів та завдань між МВС і Кабінетом міністрів України, потенційне відкладення або блокування важливих рішень, що стосуються міграційної політики. Відповідно є потреба у правовому врегулюванні механізмів підзвітності та координації для підвищення ефективності управління [1].

ДМС виконує одночасно адміністративно-сервісні функції (оформлення паспортів, посвідок, реєстрація) та правоохоронні функції (примусове повернення чи видворення іноземців, накладення штрафів)[2]. Так, законодавче поєднання функцій в одному органі встановлює відсутність чіткого розмежування адміністративних та контрольних завдань. Відповідно є ризик конфлікту інтересів, коли «сервісний» орган одночасно застосовує санкції, що спричинює зниження довіри громадян і іноземців до органу та можливе перевантаження персоналу. Тому існує необхідність чіткого регламентування функцій і процедур, можливе виділення окремих підрозділів для контролю та сервісного обслуговування.

Частина процедур, що регулюють захист біженців і осіб без громадянства, не відповідає європейським стандартам, тому швидка імплементація законів без комплексного порівняння з міжнародною практикою спричинює ризик порушення прав людини та ускладнення співпраці з міжнародними організаціями [1]. Тому, необхідно узгодити національне законодавство з нормами Конвенції ООН про статус біженців, стандартами Ради Європи та ЄС.

Повноваження ДМС закріплені у численних законах, постановах Кабінету Міністрів України, підзаконних актах і міжвідомчих документах, тому поступова поява нових законодавчих актів без системної кодифікації та зміна умов міграційних потоків і нормативних вимог спричинює складність для працівників ДМС у застосуванні норм, що спричинює можливість різного тлумачення законів у різних підрозділах та ускладнена реалізація державної міграційної політики на місцях [3]. Відповідно існує потреба у кодифікації та систематизації нормативної бази, розробці єдиного методичного регламенту для територіальних органів ДМС.

Також матеріально-технічне забезпечення, кадровий потенціал та цифрові ресурси не відповідають обсягу завдань, що спричинює необхідність модернізації інформаційних систем, підвищення кваліфікації персоналу та оптимізації внутрішніх процесів [4].

Відсутність чіткого врегулювання механізму інформаційного обміну між Державною міграційною службою України, Державною прикордонною службою України, Національною поліцією України, Службою безпеки України та Міністерством юстиції України потребує створення інтегрованої міжвідомчої платформи для обміну даними та узгодження дій, що підвищить оперативність та точність прийняття рішень [5].

Отже, формально ДМС підзвітна Кабінету Міністрів України, але її діяльність координується через Міністерство внутрішніх справ, що створює колізію між автономією та відомчою залежністю. ДМС одночасно надає адміністративні послуги (оформлення

паспортів, посвідок, реєстрація) і виконує правоохоронні функції (примусове повернення чи видворення іноземців, адміністративна відповідальність). Це породжує ризик надмірної «силової орієнтації» сервісного органу. Українське міграційне законодавство не повністю відповідає європейським підходам до захисту прав біженців та осіб без громадянства (зокрема, щодо процедурних гарантій і доступу до правової допомоги). Повноваження ДМС закріплені у великій кількості нормативних актів, що створює правову невизначеність і складнощі в реалізації державної міграційної політики. Матеріально-технічне забезпечення, кадровий потенціал та рівень цифровізації не завжди відповідають обсягу завдань служби (зокрема, у сфері управління великими масивами персональних даних). Недостатньо врегульований механізм інформаційного обміну між Державною міграційною службою України, Державною прикордонною службою України, Національною поліцією України, Службою безпеки України та Міністерством юстиції України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про затвердження Положення про Державну міграційну службу України: Постанова Каб. Міністрів України від 20.08.2014 № 360: станом на 8 трав. 2025 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/360-2014-p#Text> (дата звернення: 17.09.2025).
2. Про затвердження Регламенту ДМС: Наказ Державної міграційної служби України від 14 жовт. 2014 № 265. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/v0265839-14> (дата звернення: 17.09.2025).
3. Про затвердження Положення про Державну міграційну службу України: Постанова Каб. Міністрів України від 20.08.2014 № 360: станом на 8 трав. 2025 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/360-2014-p#Text> (дата звернення: 17.09.2025).
4. Загальна інформація. Державна міграційна служба України. URL: <https://dmsu.gov.ua/pro-dms/zagalna-informacziya.html> (дата звернення: 17.09.2025).
5. Управління взаємодії з Державною міграційною службою України. МВС України. URL: <https://mvs.gov.ua/struktura/upravlinnya-vzajemodiyi-z-derzavnoyu-migraciiu-služboyu-ukrayini> (дата звернення: 17.09.2025).

УДК 346.2:336.7:004.9

МАЛИШКО І.В., старш. викладач

Білоцерківський національний аграрний університет

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ФІНАНСОВОГО ПРАВА: ПЕРСПЕКТИВИ ТА РИЗИКИ ДЛЯ УКРАЇНИ

У статті досліджено сучасні тенденції цифровізації фінансового права України, окреслено ключові напрями трансформації публічних фінансів, податкових та бюджетних відносин під впливом цифрових технологій. Особлива увага приділяється електронним сервісам у сфері оподаткування, відкритості бюджетного процесу, розвитку електронного правосуддя та впровадженню інноваційних платіжних інструментів. Визначено основні ризики цифровізації, серед яких кіберзлочинність, правові колізії, проблеми захисту персональних даних та цифрова нерівність.

Ключові слова: цифровізація, фінансове право, електронні сервіси, бюджетна прозорість, кібербезпека, правове регулювання.

MALYSHKO I.V., senior lecturer

Bila Tserkva national agrarian university

DIGITALIZATION OF FINANCIAL LAW: PROSPECTS AND RISKS FOR UKRAINE

The article explores current trends in the digitalization of financial law in Ukraine, highlighting key areas of transformation of public finance, tax and budgetary relations under the influence of digital technologies. Particular attention is paid to electronic tax services, transparency of the budget process, development of e-justice and the introduction of innovative payment instruments. The main risks of digitalization are identified, including cybercrime, legal conflicts, problems of personal data protection and digital inequality.

Keywords: digitalization, financial law, electronic services, budget transparency, cybersecurity, legal regulation.

Цифровізація фінансового права є однією з найбільш динамічних тенденцій сучасного правового розвитку. Вона охоплює інтеграцію цифрових технологій у процеси правового

ЗМІСТ

Шевченко А.М. Інноваційні підходи до підтримки психологічного благополуччя студентів.....	3
Пилипенко І.О. Лексичні інновації сучасної англійської мови в умовах розвитку інформаційних технологій.....	5
Тимчук І.М., Погоріла С.Г. Роль самостійної роботи та онлайн-платформ у процесі формування грамотності студентів.....	6
Marchuk V.V., Khomiak O. A. Foreign language as means of personality socio-cultural openness development.....	9
Береговенко Н.С. Лексичні засоби вираження оцінки у фразеології англійської мови.....	10
Столбецька С.Б. Фахові автентичні тексти з аграрної тематики у навчанні французької: психолінгвістичний аналіз.....	13
Резнік В.Г. Роль лексикографічної компетенції у системі професійної підготовки студентів-філологів.....	14
Ігнатенко В.Д. Постметодична парадигма у навчанні іноземних мов.....	16
Петренко О.М., Харченко С.І. Розвиток емоційного інтелекту як попередження професійного вигорання.....	17
Дудник О.К., Іващенко О.О. Психофізіологічні можливості при фізичному навантаженні людини.....	18
Чернишук Ю.І. Міжкультурна комунікація як фактор становлення аграрної лінгвістики.....	20
Хомчук О.П. Психолого-педагогічні аспекти проєктної діяльності здобувачів освіти.....	22
Харченко С.І., Петренко О.М. Використання проєктивних методів у формуванні згуртованості колективу.....	24
Зелінська В.А. Важливість самостійної навчальної діяльності студентів у вищій школі.....	25
Кириленко М.О. Полісемія в сучасній англійській мові.....	27
Біліченко А.М. Міжкультурна аграрна комунікація у вищій школі: особливості, виклики та перспективи.....	28
Велика К.І., Ярмола О.В. Аналіз сучасного стану терміносистеми сільського господарства.....	30
Грищенко І.В. Англomовна фахова термінологія та навички критичного аналізу тексту на прикладі автентичних текстів з біотехнології.....	32
Пасічник Н.С. Формування громадянської компетентності здобувачів освіти аграрних ЗВО у процесі вивчення гуманітарних дисциплін.....	33
Цвид-Гром О.П. Сучасні виміри вагомості видатної постаті І. Карпенка-Карого в українській літературі та культурі (до 180-річчя від дня народження митця).....	35
Diachuk O.V. Verbal and nonverbal forms in the process of intercultural communication.....	37
Римар Н.Ю. Самостійне вивчення агрономічної лексики у формуванні мовної культури майбутнього фахівця.....	38
Mykhailenko O. Approaches to scientific translation research.....	41
Боньковський О.А. До особливостей фразеологізмів у німецькій мові сільського господарства.....	42
Мельник Л.М. Психологічні механізми політичного вибору: роль емоцій та когнітивних упереджень у формуванні електоральних уподобань.....	44
Мельник Л.М., Грек І.М. Філософія стійкості та гідності в умовах війни: екзистенційний та етичний вимір.....	46
Настіна О.І. Ключові зміни у правовому регулюванні земельних відносин в умовах дії правового режиму воєнного стану.....	48
Терещук М.М. Державна служба, аграрна наука та конституційне право зарубіжних країн: інтеграційні орієнтири для України.....	50
Макарчук В.В. Особливості правового статусу державної міграційної служби України.....	52
Малишко І.В. Цифровізація фінансового права: перспективи та ризики для України.....	54
Тимошук О.Г. Трансформація страхового права в умовах сучасних викликів та цифровізації: виклики і перспективи для України.....	56
Бровко Н.І. Конституційно-правовий статус Національного агентства України з питань державної служби та його дієвість у питання реформування державної служби.....	57
Звонарьов О.Ю. Розвиток національних кримінально-правових засобів запобігання воєнним злочинам.....	59
Аргат Я.П. Принципи справедливості та добросовісності в римському праві.....	61
Сокиринська О.А. Особливості застосування іноваційних технологій у криміналістичній	